

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

அவனமை மீ ண்டும் ந்ரூகக்மக ந்ரூக்கினாள் . அவர்களசைச் சூற்றி உலகம் கலகலப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'நீ ஏன் எந்த ந்ரூமும் உம்மென்று மஃஞ்சியை வைத்திருக்கிறாய் ... ஸ்மலை ... நீ சிரிக்கக்கே கை எவ்வளவு வடிவாய் இருக்கிறாய் த்ரீயுமா?'

அவன் அவள் சொல்வதைக் கேட்டபடியிருந்தான் . பதிலுக்கு ஏதாவது கஃற விரும்பினான் . பதிலாக இலசோன சிரிப்பு, பன்னகை கோட்டு கிழித்தது.

'அப்படித்தான் ஆ ... அப்படித்தான் .. இப்படித்தான் நீ எப்பவும் .. சிரித்தபடி இருக்க வேண்டும் . ஓகே..'

கூழந்தகைக்கு டீ ச்சர் கஃறுவதுபோல் கையைக் காட்டி, கண்களை உருட்டி, அவள் கஃறிய விதம் ... உண்மையிலயே அவனுக்கு சிரிப்பு வந்தது . சிரித்தான் .

'ஓகே டீ ச்சர்'

'என்ன .. யார் சொன்னது நான் டீ ச்சரென்று' பொய்க்கோபம் அவள் முகத்தில் குமிழியிட்டது .

'நீ டீ ச்சர்தோன் ... உன்னைப் பார்க்கக்கே கை டீ ச்சரபைப் போலவே இருக்கிறாய் . ... உன்னை இனி டீ ச்சரென்று கஃப்பிடப் போகின்றனே .'

உறதைலிலிருந்து மெல்ல மெல்ல உருகிக் கொண்டிருந்தான் . உவகையில் அவள் நிரம்பினாள் .

'நான் டீ ச்சரென்றால் ... நீ ... ஓகே.. சிறுவா... நான் டீ ச்சரென்றால் நீ எனக்குச் சிறுவன்தான் ... என்ன சிறுவா'

முதன் முறையாக அவன் ந்ரூசில் இலசோன உணர்வுகள் ... ஆனந்தமாக மனம் விட்டுச் சிரித்தான் .

'சிறுவா... இன்று கொஞ்சம் ந்ரூத்தோட போகோணும் ... 'மிராக'லிலை 'கூரோசரி ஷொப்பிங்' சய்யணும் ... கஃடத் துணைக்கு வாறியாம்' என்றதும் தலையாட்டினான் . பழையபடி உறதைலகை குத் திரும்பிவிட்டானா? கனவாலகில் புகுந்து விட்டானா?

'என்ன ... ம் ... பதிலகை காணவில்லையே... வாயிலென்ன கொழுக்கட்டயை'

அவள் கொழுக்கட்டை என்று கஃறவும் கூபீ ரென்பீ றிட்டுக்கொண்டு சிரிப்பு வந்தது . சிரித்தான் . காலையில் மாமா மகனுடன் நடந்த மதோதல் நினைவுக்கு வந்தது . மாமா மகன் கொழுக்கட்டை என்று கஃறியது நினைவுக்கு வந்தது . சமோசுந்தரப் புலவர் ஞாபகத்தில் வந்தார் .

'என்ன சிரிப்பு... சிறுவா'

'மச்சானுடன் ஒரு சண்டை ... ஞாபகம் வந்தது..'

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

'அதுக்கென சிரிப்பு'

'டீ ச்சர். அவனும் கொழுக்கட்டையைப் பற்றிச் சொன்னான். நீ யும் சொன்னாய். கொழுக்கட்டை சமோசுந்தரப் புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை' பாடலை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அதுதான்'

எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னால், குழந்தைகளாகியிருந்தபோது கட்டை பாடல் வரிகள் மடிகளையின் ஆழத்தே பதிந்து விடுகின்றன. மீண்டும் ஏதாவது ஒரு சொல் அல்லது காட்சி அவற்றைப் புதைக்குழிகளுக்குள் இருந்து மீட்டு வந்து இன்பத்ததைத் தந்து விடுகின்றன'

இவ்விதம் அவன் நெஞ்சில் எண்ணமொன்று ஓடியது.

'விந்தையான உலகம். அதிசயமான உலகம்'

'ஏன் டீ ச்சர்?'

'பார்த்தாயா, எப்பவோ ஒரு காலத்திலை உன் காதுகளுக்குள் புகுந்த பாடலின் நினைவுகள் எத்தனையதெத்தனையோ வருடங்களின் பிறகு இன்றைக்கு உன் மடிகளையின் ஆழத்துக்குள் எழுந்து வளையுமே அதிசயத்தையே... இப்படித்தான் ஒவ்வொரு சக்கனும் எங்கட வாழ்க்கையில் நடக்கிற ஒவ்வொரு செயலும், காட்சியும் மடிகளைக் குள் பதிந்து கிடக்கின்றது.

அவளது சொற்கள் அவனைப் பழையபடி பழைய நிலைக்கே திரும்பிவிட்டது. உறையிலைக்குத் திரும்பி விட்டான். அவனுக்கேயுரிய தனியுலகத்திற்குத் திரும்பி விட்டான்.

'என்ன' அவள் அவன் தோள்களைப் பற்றி அசைத்தாள். அவன் அசைவதாகக் காணாமல். 'இவ்வளவு மாற்றுவதென்பது இலசோன காரியமல்ல'. இவ்விதம் எண்ணினாள். 'நிறைய பொறுமையே, அவகாசம் வணேடும். அடிக் அடிக் கத்தானே அம்மியும் நகர்த்து. தளராமல், சமோசுந்தரப்போய் விடாமல், விடாமுயற்சியுடன் முயல வணேடும். முயல முயலத்தான் எல்லாமே கைகட்டுகின்றது.

அவள் என்றைக்குமே தோல்விகளைக் கண்டு தளர்ந்து விடுபவளல்லள். சவால்களுக்கு எதிராக, ஏமாற்றங்களுக்கு எதிராக எதிரீ ச்சல் போட்டுப் போட்டுப் பழகும் பிரிவினைச் சரேந்தவள். இவளது விசயத்தையும் ஒரு சவாலாகவே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளாள்.

மெல்ல மெல்ல இருள் கவியத்தொடங்கி விட்டிருந்தது. வலை மூடிந்து செல்லும் பிரயாணிகளுடன் அடிக் கடி 'கோட் ரெயின்கள்' விரைந்து சென்றன. வழக்கம்போல் 'டொன் வலிப் பாரக் வே' (don valley parkway) இறகிக் கிடந்தது. 'சவுத் பவுண்ட்' (south bound) மட்டும் அசைந்தபடி இருந்தது. வழக்கம்போல் கதிரவணத்தைத் தன் அரவணைப்பிற்குள் முழுமையாக அடக்கி விட்ட இன்பத்தில் அடிவானப் பெண் நாணிச் சிவந்து கிடந்தாள். நரேத்துடனேயே சந்திரன் தன் பயணத்ததைத் தொடங்கி விட்டிருந்தான். அவனுக்குத் துணையாக மலேயுமிருவர் வளையியும் வியாழனுமாயிருக்க வணேடும்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

"இங்கை பார். முட்டையும்த், பாலும்த் சலேலலை" பதோட்டிருக்கிறான்கள். 'லார்ஜ் முட்டை நனைப்திநனை சனென்ஸ்' ரணென்டூ லீ ற்றர்பால் டப்தி நனைப்திநனை. வட்த் எசரேப்திபிரலைஸ்"

அவன் கழந்தயைபைப்தோல் கதப்திகலிப்ததைப்தி பார் க்கையில் இவனிற்கும்த் ஓரூ வித களிப்து பரவியது.

'சிறுவா"

"என்ன டீ ச்சர்"

"இன்றகைக்கு உனக்கு பின்னர் என்திரை இடத்தில்த் தான்த் ததோசை சூடப்தி பதோறன். ஊரிலலை அம்மா சயெயிறதபைப்தோல் ட்திரை பண்பண்ப்தி பதோறன். இங்கிலிஸ் மப்தி ஓன்துமிருக்கு. ட்தொக்டர் சிவாகதோ பார்த்தனியா"

எத்தனையதோ வருடங்கிற்துக்கு முன்னால்த், யாழ்ப்பாண நப்திலகத்தில்த் "பதோரி பஸ்டர்நாக்கின் ட்தொக்டர் சிவாகதோ தமிழ்த் மதொழிபயெர்ப்துப்தி த்தது நினவில்த் வந்தது.

"கதை ப்தித்திருக்கின்றன். மப்தி பார் க்கலேலை டீ ச்சர்"

'அப்து உனக்கு இந்த மப்திவியை நல்த்லாப்தி ப்திக்கும்த் விளங்குவதும் கஷ்டமாக இராது"

மீ ண்டும் ஓரூ கணம்த் யாழ்ப்பாண நப்திலகத்தலை எண்ணினான்த். அவன்து இளமபைப்து பரூவத்தின்த் முக்கியததொரு நண்பனாக விளங்கியநப்திலகம்த். நப்திலகம்த் சலெவ்து ஓரூ முக்கிய நிகழ்வாக, அவன் வாழ்வின் பிறதானமானததொரு அங்கமாக இரூந்தது. நப்தில்கள் ப்திப்து. "ரவெரன்ஸ்" பகூதியில்த் ப்திப்து. சஞ்சிககைகள் ப்திப்து. முனியப்திப்து கதோயில்த், முற்றவளெளி, சூப்திரமணியம்த் பார் க்க, பண்பண்பை கதற கரயைதொன்று அலநைந்து திரிவ்து. ட்ச்சுக்கதோட்டையின் அகழிச்சுவரதொன்றின் மலேரூந்தது படம்த் எடுத்தது. நப்திலகத்திற்கு நதேந்த கதியின் ஞாபகமும் எழூந்தது. இப்தொழூது கப்தி ஓரூ முறையை உடம்து சிலிர்த்தது. அதை எரிக்க எப்தித்தான்த் மனசூ வந்திருக்க முடியும். பாதிரியார் ஓரூவர்த் கப்தி அதிர்ச்சி தாங்காமல்த் இறந்ததும். ஓரூ மாசமாக பித்ததுப்தி ப்தித்தவன் பதோல் திரிந்ததும். யாழ்ப்பாண நப்திலகம்த் மீ ண்டும் அவன்து நண்பனின் நினவைகை கதொண்டூ வந்தது நிறுத்தி விட்டது. அவனுடன் தான்த் இவன் அப்திக்கப்தி நப்திலகம்த் சலெவான். மீ ண்டும் மீ ண்டும் நினவைகைகள் அவனைச்சுற்றித்தான்த் வட்டமிடுகின்றன. எவ்திதம்த் நிகழ்வுகள் சில எதிர்பாராமல்த் சம்பவித்தது விடுகின்றன. அத்தகையை நிகழ்வுகளின் முன்னால்த் சப்திழல்கள் எவ்திதம்த் ஓரூவனை இயக்கமற்றவனாக்கிக்க கட்டிப்தி பதோட்டூ விடுகின்றது. ஷதொப்திப்திங்த் முப்திந்தது அவள்து அப்திபார்ட்த் மணெட்டை அடநைத்த பதோது மணி ஓன்துப்திரயாகி விட்டிரூந்தது. அவளிற்கதோ அன்று வளெளிக்கிழமலை. அடுத்த நாள் காலயில்த் எழூம்த் பவணெட்டும்மென்ற கவலயில்த் லை. வீ ட்திலிரூந்தது கப்திதங்கள் சில வந்திருந்தன. "கூரதோசரி பகைகளை அப்திப்தியதே சதோபாவில்த் பதோட்டூவிட்டூ ஓபிச்சனென்று இன்னும்தொரு சதோபாவில்த் சாயந்தப்தி கப்திதங்களபைப்தி பிறிக்கத்ததொடங்கினாள். இவன் 'பிரிட்திஜ்' குள் அடூக்க வணெட்டியதை அடூக்கிவிட்டூ மீ ண்டும் "லிவிங்த் ரப்திமிற்கு வந்தான்த். இன்னமும் அவள் கப்திதங்களிலயேமே மப்திழ்கிக்கிடந்தாள். அவளைத்ததொந்தரவூ சயெய் விரும்பாமல்த் இவன் பல்கனியிற்கு வந்தான்த். எதிரில்த் ததிரிந்த காத்சிகளில்த் மனம்தொன்றினான்த். ஓரூ மப்திலயில்த் கிடந்த பதெட்டிகளில்த் வாசம்த் சயெய்து கதொண்டிரூந்த பூறாக்கள் சில மனிதநடமாட்டத்தலை உணர்த்ந்ததற கறிகூறியாக அசநைந்து தம்திரூப்திப்தினை வளெளிக்க காத்தி விட்டூ மீ ண்டும் தப்திங்கிப்தி பதோயின. வளெளியில்த் இரூள் பரவிக்கிடந்தது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

நரேமும் கிடகைக்கலை. 'ஊரிலை என்னை நம்பி நாலு குமரர்கள் இன்னமும் இருக்க குதுகள். இதுகளைக் கட்டி மயே ந்தபடி. பாவம் அம்மா. ஊர் இருக்கிற நிலமையிலை."

"சரியான கஷ்டம் தான்'

இங்க எப்படி தனிய வந்தனி இங்க யாரும் சேர்ந்தங்கள் என்று இல்லையா, டீ ச்சர்"

'சிறுவா, அது பெரிய கதை. அதை பிறகொரு சமயம் சொல்லுறன். ஆனா இன்றைக்கு வந்த லெட்டர்கள். அம்மாவின் லெட்டரொன்று. தங்கச்சிமாரின் ரை லெட்டர்கள் மற்றவை'

'என்னவாம் பிரச்சனை'

'உனக்கு தரியும் தானே. இப்ப அங்க பழையபடி அடிக் கத் தொடங்கிட்டாங்கள். இந்த லெட்டர்களை போன மாசம் "போஸ்ட் பண்ணியிருக்கினம்"

இவன் மனெனமாக அவள் கஹுவதையே அவதானித்தான்.

'கடகைக்குட்டியும், அதுக்கு முந்தினதும் இன்னும் சில ஊர்க்குமரர்களும் சேர்ந்து இயக்கத்திற்கு ஓடிப் போட்டுதுகளாம். அம்மா புலம்பி எழுதியிருக்கிறா. மஹத்த தங்கச்சிமாரும் அழகுதழகுது எழுதியிருக்கினம்",

இவன் பழையபடி மனெனத்த நிலகைக்குள் மஹ்கி விட்டான். அவள் மலே ஏதோ கஹிக் கொண்டே போனாள். ஆனால் உணராம நிலையில் இவன் இல்லை. அவனிற்கு மட்டுமயேரிய மனென உலகில் உறந்து போனான். மீண்டும் அவனது இதயத்தின் அடிப்பாகம் விழித்து விட்ட நிலையில் மஹ்கி, உறந்து சிலையானான். சிறிது நரேத்தின் பின் தான் அவள் அவன் நிலையைக் கவனித்தாள். பசேசனை நிறுத்தினாள். மலெல் அவன் முகத்தலை உலுப்பினாள். அவனளை நிகழ்காலத்திற்கு இழுத்து வந்தாள். தன் பிரச்சனையைக் கஹப் போய் அவனபைப் பிரச்சனையைக் குள் மாட்டி விட்டதலை உணரந்தாள்.

'ஐம் சரோ சொறி, எனரனை பிரச்சினையைத் தவேயையில் லாமல் உனக்குச் சொல்லிப் போட்டன். வீணாய் உனரனை மனைடயையும்' குழப்பிப் போட்டன்."

இவனிற்கு அன்று காலமை மாமாமகன் இவனபைப் பார்த்து நளினமாக, நக்கலாகக் கட்டெத்து காதில் ஒலித்தது. 'ஏதோ இந்தாப் பார். வட்டிப் பிடுங்கிறன் எண்டு தானே போனனிங்கள். என்னடா வட்டிக் கிழ்ச்சியள். உங்கட மஹ்சிக் கு

அவன் சந்தித்திராத, அவளது கடகைக்குட்டித் தங்கச்சிமார் மலே ஒரு வித பரிதாபம் தனென்ற மனம் நகிழ்ந்தான். அந்தப் பிடுசு உள்ளங்களளை இவ்வளவு தஹம் உயிரயையும் வறெுத்துப் போகும் படியாக கவிந்திருக்கும் சஹலை வறெுத்தான். அந்த உள்ளங்களின் தஹம்மைக்கும் நரேமைக்கும் எதிர்காலம் தரப்போகும் பரிசுகளை அஹ்சி நஹ்சு விதிர்த்தான்.

"சீ. நான் ஒரு விசரி. தவேயையில் லாமல் எனரனை கதையைச் சொல்லி உன்னவை வறுத்திப் போட்டன். ஏய். கமான. கமான. ஏய் சிறுவா. சியர் அப்"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

இவள் பபிலும் மலெலிய தளிர் விரல்களால் அவன் தோள்களைப் பற்றி தபிக்க முயன்றாள். அவனது நிலையை உடனடியாக மாற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவனை உறையிலையிலிருந்து உறுகூநிலகைக்கு மாற்றுவது கஷ்டமாகி விடும். இறுதியில் வெற்றி அவளிற்குத் தான். அவன் கலகலத்தான். அவள் களித்தாள். அன்றிரவு அதன் அப்பாடமென்ட் திரும்பியபோது மணி ஒன்றை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. வழக்கமாக வளெளிக் கிழம்களில் மாமாமகன் நண்பர்களின் இருப்பிடங்களாகக் குசென்ற விடுவான். சனிக் கிழமை தான் திரும்பி வருவான். ஆனால் வழம்கைக்கு மாறாக இன்று அப்பாடமென்ட் கலகலத்த பபியிருந்தது.

கதவதைத் திறந்து இவன் உள்ளே நுழைந்தான். கலகலப்பு நிசப்தமாகியது.

மாமாமகனும் அவனது முக்கிய நண்பர்களான குட்டை நண்பனும், நெட்டை நண்பனும், குண்டும் நண்பனும் இவனையே வதைத்த கண் வாங்காது பார்த்தபடி நின்றார்கள். எல்லோர் கைகளிலும், ஒன்றில் 'லபாற்றும்' இன்னொன்றில் கோழிக் காலும் இருக்கையில், கண்கள் சிவந்து கிறங்கிக் கிடந்தன. ஸ்டீரியோவில் கலங்கரண விளக்கம் எம்.ஜி.ஆர் பொன்னெழில் பித்தது புதுவானில் பாடலை சோகமாக பாடிக் கொண்டிருந்தார். பிவியில் சிறி பிவியின் கிரேட் மபி ஓபிக் கொண்டிருந்தது. இவர்கள் எல்லோருக்குமே குறிப்பாக மாமாமகனிற்கு குடிக் கத்தொடங்கியதுமே எம்.ஜி.ஆரின் பழயை படப்பாடல்கள், சோகப் பாடல்கள் தான் அல்லது சிவாஜியின் ஆலயமணி, பாலும் பழமும் காலகட்டப் பாடல்களைப் கேட்காவிட்டால் மண்டயை வெடித்து விடும்.

குடித்தபடி, இடையிடயை கோழிக் கால்களை சுவதைத்தபடி, நழுவும் சாறங்களையும் சரி செய்ய முடியாத மப்பு நிலையில் சோபாக்களில் சரிந்தபடி அல்லது தரையில் இருந்தபடி, சோபாக்களின் மலே சாய்ந்தபடி வாத்தியின் ரை மணிப் பாடல்களை விமர்சித்தபடியே தபங்கி விடுவது தான் இவர்களது பொதுவான வழக்கம். இவன்கைக் கண்டதும் மாமாமகனின் முகத்தில் ஏளனமும் இகழ்ச்சியும் கலந்ததொரு பாவம் தோன்றியது.

'ரொறன் ரோவின் காதல் இளவரசர் வருகிறார். பராக்...பராக்..'

குட்டையும் நெட்டையும் குண்டும் கொல்லென்ச் சிரித்துவிட்டு கோழிக் கால்களைச் சப்பின. பொதுவாகவே அவை இவனுடன் பிரசசனகைக்கு வருவதில்லை. மாமாமகனின் நடவடிக் கைகளுக்கு ஏற்ப ஆலோசனகைகள், அறிவுரகைகள், ஒத்துதல்கள் செய்வது தான் அவகைளின் வழக்கமாக இருந்தன.

"ஊரிலை கலகப் போரிலை வன்றபிறகு ஐயா, இங்கை, ரொறன் ரோவில கல்விப் போரிலை வெல்லுறதுக்கு போராடத் தொடங்கியிருக்கிறார் போல."

குண்டும் நெட்டையும் குட்டையும் மறுபடியும் கொல்லென்று சிரித்தன. இம்முறை கோழிக் காலிற்குப் பதிலாய், ஒரு மிடறும் விழுவங்கின. மாமாமகனின் குத்தல் மொழிகளை விட அக்குத்தலில் தொக்கி நின்ற இலக்கிய நயத்தை இவன் ரசித்தான். சில வேளைகளில் இப்படித்தான். மாமாமகன் மிக அருமயாக, பொருத்தமாகக் கலகப் போர், கலவிப் போர் போன்று தபய சொற்களைப் பேசி புல்லரிக் கவதைத்து விடுகிறான். முற்பிறப்பென்று ஒன்று இருந்தால் நிச்சயம் இவன் ஒரு தமிழ் பண்டிதராக இருந்திருப்பான். மாமாமகனை தமிழ் பண்டிதர் உருவில் கற்பனை செய்து பார்த்தான். பொருத்தமாயும் வேடிக் கையாயும் இருந்தது.

